

Slovenski čebelar in sadjerejec.

Glasilo čebelarskega in sadjerejskega društva
za Kranjsko.

*

Izhaja vsaki mesec enkrat in se pošilja udom brezplačno; neudom za 1 gl. 30 kr. na leto.
Inserati in priloge računijo se po najnižji ceni. — Letnina za ude znaša samo 1 gl.

Obseg: I. Pismo. Kako in kam naj se postavi čebelnjak. — Razstava kranjske dežele na tržaški razstavi l. 1882. — Dobro sredstvo zoper čebele roparice. — Sadjerejec se že na tem pozna, kedaj in kako jame koplje. — Čebelarstvo in sadjereja. — Nabirajte sadjevih pešk. — Poročila iz dežele. — Gospodarske raznoterosti. — Listnica uredništva. — Inserati.

I. Pismo.

Kako in kam naj se postavi čebelnjak.

Predno si kupiš čebel ali predno jih prineseš domov, moraš vediti, kam jih bodeš postavil. Izvoli si za nov čebelnjak prostor tik hiše, da imaš med rojenjem čebele pred očmi, ter ti jih ni potreba varovati. Ako pa leži tvoj vrt predaleč od hiše in čebelnjak tam, postavi čebelam pred rojenjem, ako sam zraven ne moreš biti, varuha in sicer kakega odrasčenega in zanesljivega moža.

Blizo cest naj se ako le mogoče, ne postavljajo čebelnjaki, isto tako tudi blizo takih poslopij ne, v katerih je preveč ropota. Zlasti po zimi vozovi z drdranjem po zamrznjenih cestah i bližnji svet stresajo, kar škoduje čebelam, ker postanejo nemirne i. t. d.

Kraj, kjer čebelnjak stoji, obsajen naj bo na severni in zahodni strani z drevjem ako ni s poslopjem obdan in tako zavarovan proti merzlim zahodnim in severnim vetrovom. Posebno če v bližini ni drevja, naj se na preje imenovanih straneh zasade hitro rastoča drevesa i. t. d.

Čebelnjak naj ne bo prevelik in ne preozek; dobro je, da ostane med panji in zadnjo stranjo vsaj seženj široki prostor, v katerega se spravijo potrebne reči. Sprednja stran čebelnjaka obrnjena naj bo proti jutru in poldnevu. Prostor pred čebelnjakom naj bo vsaj kakih 7 do 9 metrov, (t. j. 4 do 5 sežnov) daleč nezaraščen. Dobro pa je, ako stoje v bližini kaka nižja drevesa, na katerih se roji nabirajo.

Ako pa pred čebelnjakom ni niti dreves, niti grmovja, na katero bi se roji obešali, potem naj se v zemljo zasadijo koli ter se nanje privežejo zvezki zelenih vej, roji gredo tudi na tako umetno drevje. Previsoka drevesa pred čebelnjakom niso koristna, ker se roji težje polovijo; sploh pa roji ne ostajajo tako visoko, da bi ne mogli do njih. Kake 2 do 3 sežnje dolga lestva naj bo vedno pri čebelnjaku.

Pri čebelarstvu potrebuješ pa tudi mnogo drugega orodja, in sicer:

1. Eno ali dve mrežnati kapi, vsaj so ti znane. Ako pa ravnaš s čebelami prijazno, storile ti ne bodo nič in mrežnatih kap tudi ne potrebuješ.
2. Kadilnico ali tako imenovan „šmoker“. Dobiš ga, ako ga po našem čebelarškem in sadjerejskem društvu naročiš, za 90 kr., sicer stane 1 gld. 50 kr. do 2 gld.
3. Več mrežnatih matičnih škatljic.
4. Podolgast tanek nož za podrezavanje satovja.
5. Metalnico za iztrebljenje medu iz satovja; to orodje je pa le za čebelarje, kateri rabijo premakljive satnike. O premakljivih satnikih bodem še obširneje govoril.
6. Več praznih panjev za vsajanje rojev.
7. Razun koritic za pitanje paše naj omenim še „prešo“ za stiskanje voska. Vse drugo orodje je navadno nepotrebno.

Ako imaš čebeljak in orodje, znati moreš tudi, kako se kupujejo čebele.

Naj bolje je, da si kupiš čebel od kakega znanega in poštenega čebelarja.

Ako pa to ni mogoče, preglej na spomlad čebele ter si izvoli tak panj, kateri je vlnsko, to je pretečeno leto rojil. Tak panj ima gotovo mlado matico in na tem je mnogo ležeče.

Tak panj imeti mora od znotraj zarujavkasto pa ne črno satovje; čebel biti mora vsaj 4 ali 5 vrst pri starem delu, pri premakljivih satnikih pa morajo čebele obsedati 5 do 6 satnikov.

Ako nastaviš na spomlad, dokler čebele še ne letajo, uho na izletnico panja, slišiš ako ne potrkaš na panj, le malo šumenja po njem; če pa potrkaš nanj, slišiš močnejši in razširnejši šum, kateri polagoma pojema. Tak panj je navadno dober.

Ako pa slišiš po trkanju kratko zašumeti in šum naglo potihnuti, takega panja se vari, ako-ravno bi težek bil. Panj je reven ali pa brez matice.

Panj naj bo pomladi vsaj 16 starih funtov težak, kajti pitati naj mlad čebelar ne poskuša, ker lahko pravi čas zamudi. Zatorej naj si izvoli take panje, ki imajo do paše dovolj živeža vsebi.

Toliko za danes! Drugo pisal ti bom o napravi umnih panjev.

Razstava sadja kranjske dežele na tržaški razstavi l. 1882.

Kranjska dežela vdeležila se je te razstave primerno; akoravno bi bila vdeležba lahko veliko večja, če bi se naša kmetijska družba za stvar bolj zanimala, ter posamezne sadjerejce na to razstavo o pravem času opozorila.

Vendar pa naša dežela ni v tej zadevi nikakor zaostala, ampak dokazala, da sadjereja naša ni na zadnjem mestu. O priliki te razstave bil je sklican tudi shod avstrijskega sadjerejskega društva, katerega se je vdeležilo mnogo odličnih strokovnjakov. Splošna misel bila je ta, da se na Kranjskem premalo gleda na sorte, katere se sade. Mnogo je še tacihi sadjerejcev, ki so tega mnenja, da dokažejo s tem svojo strokovnjaško spretnost, ako imajo v svojem vrtu toliko različnih sort, kolikor dreves. Pri nas na Kranjskem nahaja se preobilno različnih sort; do sedaj imamo na Kranjskem uže najmanj kakih 300 vrst jabelk in nad 150 različnih vrst hrušk. Uže leta 1863. razstavila je c. kr. kmetijska družba v Ljubljani 224 vrst jabelk, 132 vrst hrušk. Kranjska ima premalo enotnega sadja; naša dežela je Trstu

jako blizo in ravno Trst pa rabi ne le zase, ampak tudi za izvažbo v jutranje dežele mnogo sadja, posebno jabelk in hrušk. Tako za izvažbo primerno sadje, ali z drugimi besedami rečeno, eksportno sadje, mora pa biti v prvi vrsti enolično. Mešanica različnih sort ni za izvažbo. Tega ravno pri nas primanjkuje, zato je kupci s sadjem obiskujejo raje naše sosedne dežele, to je Koroško in Štajersko, nego Kranjsko. Ako bi kupci bili prepričani, da dobijo na primer v tem kraju toliko centov voščenk, v drugem toliko centov mašanegarjev, v tretjem toliko centov zlatih parmen i. t. d., gotovo bi radi prišli sadje po visoki ceni kupovat. A kaj pomaga, če je tudi dobro sadno leto, pri nas se navadno vse te različne slabe in dobre sorte pomešajo in namesto oberejo še otresejo. Da take uže nagnjite zmesí nikdo ne bo dobro plačal, je gotovo.

To zadeva posebno Dolenjsko in Gorenjsko. Kratko rečeno, treba je, da se po Kranjskem določijo tiste žlahtne sorte, ki so ugodne podnebjju, zemlji in kupčiji, ter se tiste po deželi splošno sade. Enako se ravna po Štajarskem, Koroškem in Nižje-Avstrijskem. Na Nižje-Avstrijskem na primer deželno sadjerejsko društvo in kmetijska družba širi samo 15 različnih vrst jabelk in 10 vrst hrušk. Pri nas je seveda še vse drugače, pri nas še tega ne znamo, kake sorte pomnožujemo.

Razstavljeno sadje na tržaški razstavi bilo je lepo; razstavljavci iz Kranjskega bili so sledeči:

1. C. k. r. kmetijska družba, katera je razstavila zbirko navadnejših boljših vrst jabelk in hrušk z Gorenjskega, posebno iz Radoljskega in Kranjskega okraja.

Imena razstavljenih boljših vrst jabelk so sledeča:

Kosmač, beli robač, rudeči robač, klopotec, mašancigar, beli tofelj, zeleni tofelj, cesarski tofelj, cesar, rožmarinar, rožičar, stucelj, čebular, kutnar, jesenski ledrar, hlebčar. Te vrste jabelk prodajale so se lansko leto 100 kilogr. povprečno po 3 gld.

Razun teh vrst razstavila je družba tudi navadno gorenjsko sadje, in sicer: jesiharje, kristance, železnikarje, cigane i. t. d. potem pa hruške, kakor: debelke, bunke, piskerne i. t. d.

C. k. r. kmetijska družba prejela je častno diplomu.

2. Grof Ervin Auersperg in

3. Baron Franz Mayr, graščak v Boštanju.

Oba dva razstavila sta lepe zbirke boljših vrst jabelk z Dolenjskega. Prvi bil je odlikovan s srebrno, drugi pa z bronasto medaljo.

Imena teh sort so sledeča:

1. Voščenske, najboljša na Dolenjskem ob Savi se nahajajoča sorta.

2. Zlata parmena, v zadnjem času v teh krajih uže zelo razširjena.

3. Zlati pepinec.

4. Cesar Aleksander.

5. Beli zimski tofelj.

6. Ananas reneta.

7. Rudeči jesenski kalvilar.

Vse te sorte prodajale so se lansko leto povprečno po 3 gld. 100 kilogr.

Grof Auersperg razstavil je tudi druge fine sorte, ki se lahko drago prodajajo, na primer: jako lepe zimske kalvilarje, rudeče velikonočne kalvilarje, tirolske rožmarinarje, štajarske zimske mašanegarje in različne kosmače.

Baron Mayr iz Boštanja razstavil je pa razun tu imenovanih še druge jako lepe in fine sorte, na primer tako imenovane „Langstons Sondergleichen“, dalje jako lepe bele jesenske maslenke in sive jesenske maslenke (Isenbart), ki jih je prodajal po 10 gld. 100 kilogr.

Ta graščina razstavila je dalje še mnogo družih navadnejših vrst jabelk. Na primer rudečega čebularja, katerega je pridelala lansko leto 1500 kilogr. in ledrarja (grane Herbot-Reinette), katerega je pridelala pa 1000 kilogr. i. t. d.

4. Moric Scheyer, gozdar in podpredsednik kmetijske podružnice v Radečah, razstavil je tudi mnogo vrst jabelk in hrušek in sicer smo si pridobili iz te zbirke podobo sadjereje vsih krajev ob Savi na Dolenjskem, to je od Radeč do Jesenic.

Razun navedenih sort, katere so tudi drugod razstavili, vidili smo v tej zbirki jesenske maslenke (Grumkover Herbst-Butterbirne), zimske maslenke (Bezzy de Chaumontel) in poletne maslenke. Dalje razstavil je gospod Scheyer tudi bele, rudeče in zelene voščenke, flašce (Flaschen-Apfel), judovska grla (rother Herbst-Calville), vigode (engl. Spital-Reinette) i. t. d. G. Scheyer prejel je srebrno medaljo.

Akoravno so sami štiri se vdeležili iz Kranjskega razstave sadja, vendar si je vsak lahko pridobil podobo sadjereje in produkeije sadja po Gorenjskem in Dolenjskem. Iz Notranjskega ni bilo razstavljenega sadja.

Skupno razstavljenih bilo je 60 raznih vrst jabelk in 18 vrst hrušk.

E. Kramer.

Dobro sredstvo zoper čebele roparice.

(Konec.)

Pri meni se malo kedaj zgodi, da bi v mojem čebelnjaku čebele ropale, ker takoj v pričetku ropanje odvrnem s že v zadnjem listu omenjenimi sredstvi.

Pač zgodilo se mi je pa to uže jedenkrat, ko sem ravno iz laškega naročene čebele dobil. Moj prijatelj zvedel je namreč, da imam „Labe“ v čebelnjaku, ter pride k meni s prošnjo naj mu pokažem laško kraljico (matico). Ker ravno paše ni bilo, branil sem odpreti panj; kajti v takem času čebele zavohajo hitro med in ropanje se prične. Prijatelj pregovoril me je pa na zadnje vendar in odprl sem panj. Vzel sem štiri ali pet „romčekov“ iz panja, (jaz čebelarim namreč le s premakljivimi satniki) in uže zagledava matico, katera je mojemu prijatelju jako dopadla. Jaz razlagam prijatelju še nekoliko o laških čebelah, kar zaslišim za seboj šum in ko se obrnem, zapazim na satovji, katerega sem ravno iz panja vzel, črno druhal čebel. Roparice so bile uže tu.

No prijatelj sedaj vidiš; kar sem ti pred pravil, zgodilo se je. Sedaj ti pa hočem pokazati, kako jaz ravnam z roparicam.

Najprej priprem matico v škatljico, potem poberem vse satnike iz panja, čebele ometem pred panj, ter vsak sat hitro odstranim; satove z zalego denem v kuhinjo na gorko, da se ne prehlade in obdržim jih tam toliko časa, da mi je mogoče jih postaviti v kak močen panj.

Čebele prave in roparice letajo v prazen panj in iz panja; roparice se pa kmalo prepričajo, ker ni kaj ropati, da je tudi njih delo zastoj.

Ker je bil napaden panj zelo močan, priprl sem vsim drugim panjevom izletnice, potem sva pa s prijateljem mirno opazovala, kaj bodo napravile roparice.

Že čez kakih pet minut bilo je vse črno roparic, ker čebele sosednih panjev čutile so rop, ter drle iz panja vdeležiti se ropa. Ker pa medu ni bilo več, so se čebele že čez dober četrt ure pomirile, ter le še obsedale prazni panj.

Sedaj zdelo se mi je pripravno, prenesti satovje z zalego nazaj v čebelnjak; kar sem hitro storil in jih pridjal nekemu močnemu polku.

Potem sem šel po svojih opravilih in še le čez dve uri prišel nazaj k čebelnjaku; našel sem sedaj veliko manjše število roparic, katere so pa napadeni panj še do večera oblegale.

V mraku položil sem tri prazne satove in v koritecu malo medu v panj, da so se prave čebele in matica, ki so mirno v panju po stenah sedele, okrepcale za boj prihodnjega dne.

Drugi dan na vse zgodaj pobral sem pa vse satovje in koritice zopet iz panja in sem panju priprl še izletnico, da se čebele zamorejo bolje braniti roparicam. Prikazalo se je sicer še nekoliko roparic, a le malo. Proti večeru roparic ni bilo več.

Prinesel sem sedaj vse satnike tudi tiste z zalego nazaj v panj, priprto matico sem spustil in drugi dan je bilo vse v redu.

Po Janez Stehalu spisal J. Modic.

Sadjerejec se že na tem pozna, kedaj in kako jame koplje.

Pri nas je navada najbolj razširjena, da se jame še le takrat kopljejo, kadar je treba uže drevesa saditi. Takrat skoplje se mala jamica ter vanjo vsadi mlado drevesce; drevesce na ta način vsajeno slabo raste in od tega pride potem obče znana pritožba: „Pri nas ni zemlja in ne kraj za sadjerejo, vsaj je ves trud zastonj, trideset drevesec sem kupil po 30 kr. v Ljubljani pred Francišskani, prijelo se mi jih pa je samo deset“. Takih pritožb slišiš, dragi prijatelj, leto za letom preveč, akoravno je dokazano, da so vsi naši kraji le z redkimi izjemami ugodni sadjereji.

S tem pa, da se drevesca ne primejo, zgubi gospodar tudi veselje do sadjereje in ker ta vzrok tiči ravno v tem, kako se kopljejo jame, hočemo o napravi jam par besedi pregovoriti:

Jama naj bode v prvi vrsti dosti globoka in široka. V dobri globoki zemlji naj se skopljejo jame $\frac{2}{3}$ do 1 meter (2 do 3 črevlje) globoke in $1\frac{1}{3}$ do $1\frac{2}{3}$ metra (4 do 5 črevljev) široke. V slabi zemlji naj bodo pa jame 1 do $1\frac{1}{3}$ metra (3 do 4 črevlje) globoke in $1\frac{2}{3}$ do 2 metra (5 do 6 črevljev) široke. Z eno besedo, kolikor slabeje je zemlja, tolikor širje in globokeje biti morejo jame.

Pri nas delamo pa navadno še glavno napako, da skopljemo črevelj globoko in črevelj široko jamico in potem od drevesca v tako luknico vsajenega še zahtevamo, da naj dobro in hitro raste.

Na vsak način mora biti jama vedno tako velika, da se drevesne koreninice zamorejo popolnoma vanjo položiti, ter jih ni treba kriviti, tlačiti in lomiti.

Ko se koplje jama, paziti moramo na to, da ločimo slabejšo zemljo od boljše. Korenine naj se pokrijejo vedno z dobro zemljo; to pa dosežemo s tem, ako pri kopanju jame mečemo zgornjo plodovito zemljo na eno, spodnjo mrtvo zemljo

pa na drugo stran jame. Korenine pokrijejo naj se z dobro zgornjo zemljo in nikdar ne z mrtvo. Mrtva zemlja pride naj na vrh, boljše je pa, ako se mrtva zemlja nadomesti z drugo boljšo.

Posebno na plitvih in mokrih krajih se s kopanjem jam mnogo greši. Skopljejo naj se tu le plitve široke jame; v te jame nameče naj se toliko dobre zemlje, da nastanejo mali griči, v katere se vsade drevesca. To je tudi glavni vzrok, da pri nas mnogokrat vsajena drevesca le slabo rastejo, kar drugače tudi ni mogoče, ko njih koreninice v mokroti tiče. Take griče pokrijemo naj v poletnem času s steljo, da solnce zemlje preveč ne izsuši in da v njej vedno nekoliko vlažnosti ostane.

Pri kopanju jam pozabiti ne smemo sledeče glavne stvari: Jame napraviti moramo vsaj nekoliko tednov ali mesecev preje, predno sadimo drevesa. Dosti je pri nas pa še takih gospodarjev, ki skopljejo še le takrat malo jame, kadar imajo uže vsaditi drevo.

Navadno presajamo pri nas spomladi, torej prijatelj, ne pozabi tega, ter si napravi sedaj v jeseni uže jamo, da zemlja dobro premrzne ter postane rodovitnejša in rahlejša. Sedaj je najpripravnejši čas zato.

Čebelarstvo in sadjereja.

Profesor rastlinoznanstva, Arnold Dodelport piše o koristi čebel pri pomnoženji plodovitosti sadnih dreves sledeče:

Jabelčna, hruševa in kvitna drevesa napravljajo cvetje, pri katerih se plodovitost more izvršiti takoj, ko se cvetje odpre; navadno pak je cvetje, ko se odpre, pri teh sadnih drevesih ženskega spola. Prašno cvetje moškega spola pa, ki to cvetje oplodi, odpre se še le pozneje. Ko so čebele že prinesle ta plodoviti prah od drugih dreves, takrat je cvetje že v drugi ali moški polovici. Mrčesi, ki pridejo sedaj nad cvetje, prišli so že prepozno škodovati mu, kajti žensko cvetje oplojeno je že od drugod po čebelah. Čebele pridejo pa še o pravem času obropati moško cvetje vsega praha, določenega za plodovitost ženskega cvetja; ta prah oddajo ti mrčesi drugemu ženskemu cvetju na drugih drevesih, ktero je mlajše in ga potrebuje v svojo plodovitost. Če bi ne bilo čebelj in čmerljev ob času, ko cvetejo sadna drevesa, bi se večina cvetja ne oplodila, in cvetje bi odpadlo, in ne donášalo nikakega sadja. Plodovitost sadnih dreves bi bila prav dvomljiva.

Znano je obče, da je ravno meseca aprila in maja vreme neugodno našim cvetočim sadnim drevesom. Hudi dež, babja kaša in hudo pekoči solčni žarki sledijo v eni uri eden za drugim. Če bi ostalo cvetje na sadnih drevesih v tistih kratkih urah, ko letajo čebele v solčnem vremenu od cvetja do cvetja, brez plodovitega moškega praha, ki ga ženskemu cvetju donášajo čebele od družih dreves, ostalo bi cvetje brez ptujega plodovitja. Stalo bi potem prav slabo s sadnimi pridelki. Mislimo, da se bo kmalo postavno vpeljalo, da bode moral vsak sadjerejec rediti si za vsako sadno drevo, katerega ima na svojem sadnem vrtu, nekoliko postavno določenih čebel, ker ob času cvetja naših sadnih dreves so čebele, prave dobrotnice in čarobnice ali coprnice, ki nam načarajo mnogo dobrega sadja, toraj bi tudi zaslužile, da se gojijo boljše, kakor se godi do sedaj.

Nabirajte sadjevih pešk.

Ker se sadjeve peške prav lahko in dobro prodajajo, izplača se trud nabirati jih. Nar ložje pridobijo se peške pri napravljanji mošta iz sadja, ostanki iz preše se prerešetajo in dobijo se na ta način jabelčne ali hruševe peške namešane s sadnemi tropinami. Tako pridobljene peške naj se sušijo nekoliko časa na hladnem zračnem in senčnatem kraju, na tanjko razprostrene, ter naj se premešavajo vsak dan tako dolgo časa, da se vse peške ločijo od tropin. Tudi pri rezanji sadja v krhle dobijo se prav čiste sadjeve peške.

Priprosta in koristna pot, pridobiti sadjevih pešk, je sledeča, katera tudi mladino koristno spodbuja; naj se namreč otrokom v šoli nasvetuje, nabirati sadjevih pešek, katere naj oddavajo potem hraniti učiteljem ali starišem. Ko se jih je nabralo že dovolj, naj se prodajo, kar se zanje dobi, se ve da dati se mora otrokom, kateri imajo veselje s tim in se privadijo na tak način varčnosti uže v svoji mladosti. Svetovati pa moramo nabirati pešek posebno od takih sadnih dreves, katera dobro rastejo in niso preveč občutljiva.

„St. Gosp.“

Poročila iz dežele.

Iz Čateža pri Trebnjem se nam piše: Letina se nam je v naši duhovniji dobro obnesla; ker ni suša pritiskala, šteje se lahko med srednje dobre letine. Posebno jabelk smo imeli pri nas jako obilo, še pritlikovci so dobro obrodili, da-si je dokaj črvivih jabelk in hrušek odpadlo. Vinski pridelek je sploh vsacega tukaj iznenadil, nabrali smo skorej polovico več, kakor smo pričakovali. S čebelami se pa naši nič kaj ne pohvalijo, ajda ni bila „medena“.

Cirknica 29. oktobra. Čebelarji tukajšnjega kraja imajo letos mnogo škode, prišli so skoraj ob vse čebele zaradi slabe paše in roparic.

Lukovica 14. novembra. 26. t. m. imela bode naša kmetijska podružnica svoje zborovanje. Voli se predsednik i. t. d. Zborovanje vršilo bode se v gostilni pri „Slaparju“ ob 3. uri popoldne. Častiti g. udje vdeležijo naj se mnogobrojno tega shoda.

Gospodarske raznoterosti.

* Vse preč. gg. duhovnike, učitelje in domoljube vabimo uljudno kot delavne ude našemu društvu. Pristop blagovoli naj se naznaniti društvenemu predsedniku Janezu Modicu na Jesenicah (Gorenjsko).

Ker leto 1883. uže gre h koncu, velja letnina 1 gld. tudi za prihodnje leto 1884.; sicer dobijo vsi udje list tudi za mesec november tega leta brez plačn o.

Prijatelje sadjereje in čebelarstva po deželi prosimo še posebej, naj skušajo osnovati male podružnice. Vsaj je le treba nekoliko udov naj manj deset, kateri si izvolijo iz med sebe svojega predsednika i. t. d. Podružnicam ostane polovica letnega doneska podružničnih udov.

Koliko se se sadjerejo da napraviti, nam kaže naj boljše dežela Štajarska. Pretečeno leto pridelalo se je na Štajarskem 1260000 metričnih centov sadja, katero je imelo vrednost 7560000 goldinarjev. Koliko novcev bi naši gospodarji pri sadjereji lahko dobili, ko bi vsak le par drevesc na leto vsadil.

Domoljubi! podpirajte naš namen v blagor naše domovine.

Vsako društvo podobno je čebelnemu panju; ako ima panj mnogo delavcev, gotovo čebelarju mnogo koristi, če ima pa društvo mnogo udov, doseže gotovo svoj namen.

Gospodje, kateri nameravajo pristopiti našemu društvu, blagovolijo naj poslati naročnino za leto 1884. ter naznaniti pristop g. **Janezu Modic-u predsedniku našega društva na Jesenicah (Gorenjsko).**

One gospode, ki pa ne nameravajo pristopiti društvu, prosimo jih naj nam pošljejo list nazaj.

* Vabilo gospodom družbenikom c. k. kmetijske družbe Kranjske v občini zbor v Ljubljani 21. dne novembra 1883. (Zbor je v dvorani mestne hiše in se začne ob 9. uri dopoldne.) Program obravnavam: 1. Predsednik prične zborovanje. 2. Poročilo o delovanju centralnega odbora. 3. Predlog družbinega računa za leto 1882. in proračuna za leto 1884. Račun in proračun, katera družbeniki uže v rokah imajo, razpoložena sta v nadrobni razgled v pisarni družbe kmetijske. 4. Poročila in predlogi podružnic in predlogi posameznih družbenikov po propisu § 19. družbinih pravil. 5. Volitev 8. odbornikov v centralni odbor, namesto po § 22. družbinih pravil izstopivših. 6. Volitev družbinega tajnika. 7. Priznanje častnih diplom za hvalevredne zasluge o poljedelstvu. 8. Volitev častnih in dopisujočih družbinih udov. 9. Poročilo o podkovski šoli v Ljubljani.

Dostavek. Pri tem zborovanju razstavljeno bode tudi nekoliko priporočila vrednih žitnih semen in več vrst krompirja, ki se je letos pridelal na družbinem vrtu.

Listnica uredništva.

G. K. H. v Č.: Prisrčna hvala, prosimo prihodnjije več. Na zdravje. — G. D. v C.: Lepa hvala; bodemo podpirali omenjeno stvar. — G. J. v L: Stvar nam je znana, vsaj poznate tiste ljudi. Na svidenje! — Drugim gospodom poročamo pismeno.

Odgovorni urednik Anton Klein. — Izdajatelj Janez Modic, društveni predsednik.
Listnina „Čebelarstva in sadljarskega društva za Kranjsko“. — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.

INSERATI.

Važno za gospodinje!

Ne mislite, da boljše

KAVO

in boljši kup dobite, če jo akaravno od velikih zalog, to je iz Hamburga ali Trsta kupite, kot pri nas.

Mi dva prodajava kavo kilo po goldinarji in višje; kilo za goldinar in 20 kr., prodajava **prav dobro in lepo dišečo.** Tudi

čaj (Thee)

prodajava po stari ceni od 5 goldinarjev in višje, akaravno je davk večji. 5 kilo in več skupaj po pošti pošiljava še cenejši.

Walland in Pellé,
v Celju,

na Velikem trgu in v poštni ulici.

Izurjenega čebelarja

vzame v službo za leto 1884 društveni predsednik

J. Modic,

blagajnik kranjske obrtniške družbe na Jesenicah.

Plača po pogoji: 20 do 25 gl. na mesec.

Zakrpanega perila

ne potrebujemo več!

Posrečilo se mi je iznajti aparat, s katerim se raztrgano perilo tako lepo zašije, da se nič več ne pozna. Ta aparat pridene se lahko vsakemu šivalnemu stroju ter ga lahko vsak rabi.

Cena 2 gl. 80 kr. po poštnem povzetju.

G. Grasser, Graz.